

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo in illo primo vno peccato plura reperiuntur D. E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

DISTINCT. XXXIII.

A *Virum origi-
nale pecca-
tum per pec-
cata proxi-
morum parē-
tum multi-
plicetur, &
intendatur.*

PRÆDICTIS adiiciendum videtur, an peccata p-
cedentium patrum ad paruulos transeāt, sicut
illud primi hominis delictum in omnes carnali-
ter genitos diximus redundasse. Et si peccata parē-
tum transeant in paruulos: vtrum omnium qui
fuerunt ab Adam vsque ad ipsos, an aliquorum
& non omnium?

Quid super hoc Aug. in Enchiridio dicere videtur.

B

De hoc Aug. in Enchiridio ambigue differit. vi-
detur n. approbare peccata parētum pcedentium
imputari paruulis, non omnium tamen qui fue-
runt ab Adam, ne importabili & nimia sarcina in
pœna æterna grauentur paruuli, sed tantum eo-
rum parētum, qui eos à quarta generatione pces-
serunt. Quod cōfirmat illis verbis, quibus in Exod.
dominus ait. Ego sum Deus visitans iniquitates
patrum vsq; in tertiam & quartam generationē:
quasi peccata parētum proximorum tantum paru-
ulis imputentur, & non alia: quod est per mo-
derationem diuinæ miserationis.

*Cap. 47. in
prim. ap. 10. 3.*

Exod. 20. 8.

*Eorum ponit documenta, qui dicunt transire in par-
uulos parentum delicta.*

C

Et q̄ non illud solum primi hominis delictum
paruulos teneat, sed etiam alia, illi quibus ita vide-
tur ex eo confirmant, q̄ etiam paruuli non modo
maiores, dicuntur baptizari in remissionem pec-
catorum per pluralē numerum, nō per singularē,
in remissionē peccati. Et Dauid de legitimo ma-
trimonio pcreatus dicit, in iniquitatib. concept⁹
sum, & in peccatis concepit me mater mea: Nō di-
cit, in iniquitate vel peccato. Vnde putant nō tan-
tum illud vnum peccatum originale, sed etiam
plura quæ in peccato Adæ reperiri possunt, & alia
parentum peccata paruulis imputari.

*Ex Aug. cap. 46. in princ.
in enchir.*

Psalm. 50

Quod in illo vno primo peccato plura reperiuntur.

D

Quod vero in actuali peccato Adæ plura notari

Ff 4 vale-

Aug. c. 45. in principio in enchirid. valeant peccata. Aug. in Enchirid. insinuat. Possunt inquit, intelligi plura peccata in vna transgressione Adæ, si in sua quasi membra diuidatur. Nam & superbia est illic, quia homo in sua potius esse quam Dei potestate dilexit: Et sacrilegium, quia Deo non credit. Et homicidium, quia se in mortem precipitavit: Et fornicatio spiritualis, quia integritas mentis humanæ serpentina suasionem corrupta est: Et furtum, quia cibus prohibitus usurpatus est: Et auaritia, quia plus quam sufficere illi debuit, appetiuit. & si quid aliud

De parentum peccatis, an parvulos teneant

Aug. c. 46. in principio continuo. Deut. 5. c. Psalm. 50.

Ibid. in Enchir. ca. 47. continuo.

in hoc vno peccato inueniri potest. Deinde de parentum precedentium peccatis, vtrum paruulis imputentur, magis opinando quam asserendo disceptat, ita inquit, Parentum peccatis paruulos obligare, non solum primorum hominum, sed etiam suorum de quibus ipsi nati sunt, non improbabiler dicitur. Illa quippe diuina sententia, Reddam peccata patrum in filios, tenet eos ante regenerationem: usque adeo, ut etiam de legitimo matrimonio precreatus dicat, in iniquitatibus conceptus sum, & in peccatis concepit me mater mea. Non dixit in iniquitate vel in peccato, cum & hoc recte dici posset: sed iniquitates & peccata dicere maluit, quia & in illo vno quod in omnes homines pertransiit, atque tam magnus est ut in eo mutaretur humana natura, reperiuntur sicut supra differui plura peccata. & alia parentum, que non possunt ita mutare naturam, reatu obligant filios, nisi gratia Dei subueniat. Sed de peccatis aliorum parentum, quibus ab ipso Adam usque ad patrem suum pro generationibus suis quisque succedit, non immerito disceptari potest: vtrum omnium malis actibus, & multiplicatis delictis originalibus, que nascitur implicetur: ut tanto peius, quanto posterius, quisque nascatur: An propterea Deus in tertia & quarta generatione de peccatis parentum posteris eorum comminetur, quia iram suam quantum ad progeneratorum culpas, non extendit ulterius.

rius moderatione miserationis suæ: ne illi quib⁹
regenerationis gratia nō confertur, nimia sarcina
in ipsa æterna damnatione p̄meretur, si cogeretur
ab ipso initio generis humani omnium præcedē-
tium parentum suorum originaliter peccata con-
trahere, & pœnas pro eis debitas pendere. An ali-
quid aliud de re tanta, scripturis sanctis diligent⁹
perscrutatis ac tractatis, valeat vel nō valeat re-
periri, temere affirmare non audeo. Ecce perspi-
cuum fit lectori, Augustinum superiora dixisse nō
asserendo, sed diuersorum opiniones referendo.

*Ostendit Augustinum sibi fore contrarium, si id
sentiret.*

E

Alioquin sibi ipsi contradicere ostenderetur, *Enchirid. c.*
qui in eodem libro omnium mitissimam dicit ef. *93. in med.*
se pœnam paruulorum, qui originali tantum te-
nentur peccato, his verbis, Mitissima sane pœna
eorum erit, qui præter peccatum, q̄ originale con-
traxerunt, nullum insuper addiderunt: & in cete-
ris q̄ addiderunt, rāto quisque ibi tolerabiliorem
habebit damnationē, quanto minorē habuerit i-
niquitatē. Ecce hic aperte dicit, paruulorum pœnā
omnium aliarum pœnarum esse leuissimā. Quod
si est, nō ergo peccatis patrum p̄cedētium obligā-
tur, nisi Adæ. Si n. pro peccatis parentum actuali-
b⁹ eternaliter punirentur, & pro suo originali, nō
iam minus, sed forte magis quam ipsorum paren-
tes punirētur. Non ergo pro peccatis parentum a-
ctualibus, nec etiam pro actualibus primi paren-
tis, sed originali quod à parentibus trahitur, par-
uuli damnabuntur: pro eo nullā aliam ignis mate-
rialis, vel conscientię vermis pœnam sensuri, nisi q̄ *Determina-*
Dei visione carebunt in perpetuū. Vno ergo, & nō *tio eorum*
pluribus peccatis paruuli obligati sunt. Vnde etiā *qua illi op-*
ea, quibus illa opinio muniri videtur, scil. q̄ pecca *ponebant.*
ta & iniquitates in paruulis aliquādo scriptura ef-
se significat, vtēs plurali num. ita determinat Aug.

Ff 5 in eo-

Cap. 44. ad
princip. in
Enchirid.
Num. 21. b

Matth. 2. c

Exod. 32. a

in eodem lib. Quia in scriptura per singularē numerum pluralis numerus saepe significari solet: ut ibi, Ora ergo ad Deum, ut auferat à nobis serpentes: nō ait, Serpētes, quos patiebatur populus. Et econuerso per pluralem significatur singularis numerus. ut in Euangelio. Mortui sunt n. q. quærebant animam pueri: non ait, Mortuus est, cum loqueretur de Herode. Et in Exodo, Fecerunt deos aureos, cum vnum fecerint vitulum: de q. dixerūt. Isti sunt Dii tui Israel. Ita & illud originale vnum plurali numero significatur, cum dicim⁹ paruulos in peccatorum remissionem baptizari, & in peccatis vel iniquitatibus concipi.

An actuale peccatum Ad sit grauius cæteris. E

Quare quibusdam grauius videtur esse cæteris.

Cap. 48. in princip.

Aug. lib. de ciuitat. c. 12.
In fine. 10. 5.

Hic quæri solet. Vtrum peccatū Adz transgressionis ex quo processit originale, & in q. plura superius notata sūt peccata, grauius fuerit cæteris peccatis? Quibusdā ita esse videtur, q. illud peccatū totā humanā naturam mutauit. sicut Aug. dicit in enchiridio. Illud vnū peccatū in loco & habitu tantę fælicitatis admissum, tā magnū est, ut in vno homine originaliter, & ut ita dixerim, radicaliter totū gen⁹ humanū dānaretur. Idē in li. de Ciui. Dei, Tanto maiori iniustitia violatū est illud mādātū, quanto faciliori poterat obseruantia custodiri. Nondū n. ipsi voluntati cupiditas resistebat, q. de pæna transgressionis postea secutum est. His aliisq. vtuntur auctoritatibus, qui illud peccatum cæteris aliorū hominū peccatis graui⁹ esse dicunt. Quod etiā ratione ostēdere laborant hoc modo, Magis nocuit illud peccatum q. aliq. aliorum: q. totū humanum gen⁹ vitiauit ac mortivtiq. subdidit, q. nullo alio peccato factum est. Maiorē ergo effectum mali habuit illud peccatum q. aliq. aliud.

Responsio contra illos vbi alia peccata ostenduntur illo maiora. H

Ad quod dici potest, quia licet illud peccatum huma-